

עאח (ארצי) 30/09 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין, עמותה

בית הדין הארצי לעבודה

עאח000030/09	
--------------	--

ד"ר אילן שדה המערער

1. המרכז האקדמי רופין, עמותה

2. ד"ר גדי ויטנר

3. פרופ' שושנה ארד המשיבים

בפני: השופט יגאל פליטמן, השופט שמואל צור, השופטת רונית רוזנפלד
נציג עובדים מר ראובן בוימל, נציג מעבידים מר יצחק דויטש

בשם המערער – בעצמו

בשם המשיבים - עו"ד רזיאל גסלר

להחלטה בעבודה (04-01-2007): בשא 9327/06 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין שופטים: אילן איטח, עו"ד: גסלר
לפסק-דין בעבודה (22-09-2008): עב 4870/04 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין שופטים: אילן איטח, עו"ד: רזיאל גסלר
להחלטה בעבודה (05-03-2009): בשא 667/08 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין שופטים: דוידוב-מוטולה סיגל, עו"ד: רזיאל גסלר

מיני-רציו:

○

* ביה"ד הארצי לעבודה פסק כי משלא התגבש טעם מיוחד להארכת מועד להגשת ערעור ע"י המערער, ומשנמצא כי סיכויי הערעור נמוכים, בדין נדחתה בקשת המערער להארכת מועד.

○

* עבודה – סדרי דין – הארכת מועד

○

* עבודה – בית-הדין לעבודה – סדרי דין

○

* דיון אזרחי – הארכת מועד – להגשת ערעור

○

* דיון אזרחי – הארכת מועד – שיקולי בית-המשפט

○

* דיון אזרחי – הארכת מועד – טעם מיוחד

○

○

ערעור על החלטת רשמת ביה"ד הארצי לעבודה בה נדחתה בקשת המערער להארכת המועד להגשת ערעור על פס"ד של ביה"ד האזורי לעבודה (להלן: פסה"ד).

○

○

בית הדין הארצי לעבודה (מפי השופט ש' צור ובהסכמת השופטים י' פליטמן, ר' רוזנפלד ונציגי הציבור ר' בוימל, י' דויטש) דחה את הערעור ופסק כי:

○

○

--- סוף עמוד 1 ---

○

המועד להגשת ערעור לביה"ד הארצי על פס"ד של ביה"ד האזורי הוא 30 יום מיום המצאת פסה"ד. מועד זה ניתן להארכה, מטעמים מיוחדים שיירשמו. לשם כך על המערער להוכיח כי הסיבה לעיכוב מקורה לפחות בחלקה, בנסיבות חיצוניות שהן מחוץ לשליטתו. המערער טען כי נבצר ממנו להגיש את הערעור במועד בשל מחלתו. כלל הוא כי הגם שבנסיבות מסוימות מחלה יכולה להוות טעם מיוחד להארכת מועד, קיימת חובה להוכיח לא רק את קיום המחלה, אלא גם שקיומה מנעה מבעה"ד מלתפקד ולטפל בעניינו. בראיות אין כדי לבסס את טענת המערער כי מצבו הרפואי השפיע על יכולתו להגיש ערעור במועד או מנע ממנו לטפל בעניינו; טענת המערער כי טעה בתום לב במניין הימים בשל "טעות שבדין" וכי הדבר יכול להיות "טעם מיוחד" להארכת מועד, נדחתה. בפסה"ד נכתב במפורש כי זכותו של המערער להגיש ערעור תוך 30 ימים. מעבר לכך המערער לא הצביע על כל טעם של ממש שמנע ממנו להגיש את הערעור במועד, או על טעם מיוחד המצדיק הארכת המועד להגשת הערעור.

○

אף סיכויי הערעור אינם גבוהים. סיכויי הערעור מהווים שיקול חשוב ומהותי בהחלטה בדבר הארכת המועד להגשת ערעור כאשר סיכויי הערעור יכולים כשלעצמם להתגבש לכדי טעם מיוחד להארכת מועד. בענייננו, נראה כי סיכויי הערעור נמוכים, שכן פסה"ד קמא מושתת בעיקר על קביעות של עובדה ומהימנות בהם בד"כ ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב, בהעדר טעם משפטי מוצדק. לאור כל האמור, משלא התגבש טעם מיוחד להארכת מועד, ומשנמצא כי סיכויי הערעור נמוכים, בדין נדחתה בקשת המערער להארכת מועד.

○

פסק דין

השופט שמואל צור

1. לפנינו ערעור על החלטתה של רשמת בית דין זה (השופטת סיגל דוידוב-מוטולה; [בש"א 667/08](#)) [פורסם בנבו], מיום 5.3.09, הדוחה את בקשת המערער להארכת המועד להגשת ערעור על פסק דין של בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב (השופט אילן איטח ונציג הציבור מר פדרו מרכוס צ'רטקוב; [עב' 4870/04](#), [פורסם בנבו], להלן - **פסק הדין**).

הרקע

2. המערער טען כי לא התקבל לעבודה כמרצה במשיבה 1 (להלן - המשיבה) כנקמנות על מאבקיו כחושף שחיתויות במגזר האקדמי והממשלתי ולחלופין מטעמי גיל. על רקע זה עתר המערער לבית הדין האזורי להצהיר כי הוא הופלה שלא כדין, להורות על מינויו כ"מרצה בכיר" ולפסוק לו פיצויים על נזקים שנגרמו לו, לרבות הלנת שכר ופיצויים עונשים.
3. בית הדין האזורי דחה את תביעת המערער על כל רכיביה וקבע, בין היתר, כי המערער פנה ביוזמתו למשיבה והציע עצמו למשרת הוראה בעת שבמשיבה כלל לא היה צורך במרצה. עוד נקבע כי בסמוך למועד פניית המערער למשיבה לא נקלט כל מרצה אחר למשרה הנטענת. בית הדין קבע כי הבירור

--- סוף עמוד 2 ---

- שהתקיים במשיבה נעשה בשל הלחצים שהפעיל המערער שלא כדין והגם שלא היתה משרה פנויה להציע למערער. זאת ועוד, שוכנע בית הדין גם אילו הייתה משרה פנויה במשיבה, הרי שהייתה הצדקה שלא לקבל את המערער לעבודה על רקע של כישורים בין אישיים. בית הדין האזורי דחה גם את תביעת המערער נגד המשיבים 2 ו-3 לאחר שקבע שלא הוכחה כל תשתית עובדתית ומשפטית אשר יש בה כדי לייחס אחריות אישית לכל אחד מהם.
4. פסק הדין ניתן ביום 22.9.08 והומצא למערער ביום 20.10.08. על המערער היה להגיש את הערעור בתוך 30 יום והדברים נכתבו באופן מפורש בגוף הפסק. משכך, בהתחשב בפגרת חג הסוכות, המועד האחרון להגשת ערעור היה ביום 20.11.08. הבקשה להארכת מועד הוגשה ביום 30.11.08.
5. בבקשה שהגיש טען המערער, בין היתר, כי סבר שלרשותו עומדים 45 יום להגשת הערעור וכי במהלך תקופה זו נאלץ לשהות בחו"ל והיה חולה ומשום כך נבצר ממנו להכין הערעור במועד. לעצם העניין טען המערער כי פסיקת בית הדין האזורי היא תקדימית והארכת המועד לא תגרום למשיבים כל נזק.

החלטת הרשמת

6. הרשמת דחתה את הבקשה להארכת מועד וחייבה את המערער בהוצאות בסך של 2,000 ש"ח. הרשמת קבעה כי טענות המערער בדבר יציאתו לחו"ל והמחלה בה לקה בתוך התקופה להגשת הערעור נטענו בעלמא ולא הובאה לאימותן כל ראייה. עוד קבעה הרשמת כי האישור הרפואי שצורף לבקשה מתייחס לתקופה שלאחר תום המועד להגשת הערעור (מ- 27.11.08 ועד - 2.12.08) והבקשה עצמה הוגשה בתוך התקופה בה טען המערער כי אין ביכולתו להכין את הערעור בשל מחלתו (ביום 30.11.08). עוד קבעה הרשמת

כי טענת המערער כי טעות במניין הימים העומדים לרשותו לא הוכר בפסיקה כ"טעם מיוחד" להארכת מועד. על כך הוסיפה הרשמת וייחסה חשיבות לעניין סיכויי הערעור. בקשר לכך קבעה הרשמת כי סיכויי הערעור אינם מצדיקים מתן ארכת מועד, שכן פסק דינו של בית הדין האזורי מנומק ומפורט כראוי ומתבסס בעיקרו על קביעות עובדתיות, בהן ערכאת הערעור אינה ממהרת להתערב.

--- סוף עמוד 3 ---

הערעור

7. בערעור שהגיש חזר המערער, בעיקרו של דבר, על טענתו כי טעה בתום לב לגבי המועד להגשת הערעור וכי במהלך התקופה להגשת ערעור היה חולה ושהה בחו"ל ולכן יש להענות לבקשתו להארכת המועד. עוד טען המערער כי מדובר בפסק דין מוטעה ומשפיל ולא ניתן להשלים עימו, ללא יכולת ערעור. כן טען המערער כי סיכויי הערעור להתקבל טובים, שכן פסק הדין מבוסס כולו על "רכילות" ו"רצח אופיי" כדבריו וכי תאור העובדות סותר באופן מובהק ראיות שהובאו בפני בית הדין.
8. המשיבים תמכו בהחלטת הרשמת על נימוקיה והוסיפו כי המערער לא הציג שום פגם בהחלטת הרשמת המצדיק את התערבות ערכאת הערעור. עוד טענו המשיבים כי גם אם קיבל המערער את פסק הדין לידי ביום 20.10.08, היה לו מספיק זמן לפני נסיעתו לחו"ל (ביום 9.11.08) להגיש בקשה להארכת מועד להגשת הערעור עוד לפני חלוף המועד. לטענתם, בפועל, הבקשה להארכת מועד הוגשה שלושה ימים לאחר שבא כוחם של המשיבים שלח למערער דרישה לתשלום הוצאות שנפסקו נגדו. המשיבים הוסיפו וטענו כי קלושים סיכוייו של המערער לזכות בערעור.

דיון והכרעה

9. לאחר שנתנו דעתנו לכלל החומר שהובא לפנינו ולטיעוני הצדדים, הגענו למסקנה כי החלטת הרשמת מבוססת היטב ולא נמצא טעם משפטי או אחר המצדיק התערבות בה. משכך ראויה החלטת הרשמת להתאשר מטעמיה ודין הערעור להדחות.
10. לפי תקנה 73 [לתקנות בית הדין לעבודה \(סדרי דין\)](#), תשנ"ב - 1991 (להלן - [תקנות בית הדין לעבודה](#)) המועד להגשת ערעור לבית הדין הארצי על פסק דין של בית הדין האזורי הוא שלושים יום מיום המצאת פסק הדין. מועד זה

ניתן להארכה (תקנה 125 לתקנות בית הדין לעבודה) "מטעמים מיוחדים שיירשמו". על פי ההלכה הנוהגת בבית דין זה יש לפרש את תקנה 125 לתקנות בית הדין לעבודה " מתוך גישה סלחנית ההולמת את ייעודו של בית הדין לעבודה" [\(בש"א 604/05 אירלנדר – הסתדרות העובדים הכללית](#)

--- סוף עמוד 4 ---

החדשה, [פורסם בנבו], ניתנה ביום 21.8.05). אולם, גישה סלחנית זו של בית הדין תועיל למערער רק אם יעלה בידיו להוכיח כי "הסיבה לעיכוב מקורה לפחות בחלקה, בנסיבות חיצוניות שהן מחוץ לשליטתו" [\(דב"ע נג/95-9 אליעזר גת - הבנק הבינלאומי הראשון, פד"ע כה, 552, 557\)](#).

11. במקרה שלפנינו טען המערער כי נבצר ממנו להגיש את הערעור במועד בשל מחלתו. כלל הוא בפסיקה כי "הגם שבנסיבות מסוימות מחלה יכולה להוות טעם מיוחד להארכת מועד, קיימת חובה להוכיח לא רק את קיום המחלה, אלא גם שקיומה של המחלה מנעה מבעל הדין מלתפקד ולטפל בעניינו" [\(עאח 25/07 יהודה גולד – חברת דואר ישראל, \[פורסם בנבו\], ניתן ביום 26.6.07; עאח 1006/02 רמי פור - צביקה מה-יפית, \[פורסם בנבו\], ניתן ביום 19.6.02, בפסק דינו של הנשיא סטיב אדלר; וראו גם: \[דב"ע נג/95-9 אליעזר גת - הבנק הבינלאומי הראשון, פד"ע כה 552\]\(#\)\). עיון במסמך הרפואי מיום 30.11.08 שצורף לבקשה להארכת מועד מעלה כי אין בו כדי לבסס את טענת המערער כי מצבו הרפואי השפיע על יכולתו להגיש ערעור במועד, או כי מצבו הרפואי מנע ממנו לתפקד ולטפל בעניינו. מהאישור הרפואי עולה כי המערער היה חולה מיום 27.11.08 ועד יום 2.12.08, לאחר תום המועד החוקי להגשת הערעור](#)

(20.11.08). אדרבה, הבקשה להארכת מועד הוגשה ביום 30.11.08, בתוך

התקופה בה טען המערער כי נבצר ממנו להכין הערעור מחמת מחלה.

12. צדקה הרשמת בדחותה את טענת המערער כי טעה בתום לב במניין הימים בשל "טעות שבדין" אשר יכול להיות "טעם מיוחד" להארכת מועד. קשה לקבל טענה זו של המערער נוכח האמור בפסק הדין עצמו על זכותו להגיש את הערעור תוך 30 ימים. בנסיבות אלה לא ניתן לקבל טענת המערער (שאינו מיוצג) כי היה משוכנע כי עומדים לרשותו 45 ימים להגשת ערעור. מעבר לכך המערער לא הצביע על כל טעם של ממש אשר מנע ממנו להגיש את הערעור במועד, או על טעם מיוחד המצדיק הארכת המועד להגשת הערעור.

13. אשר לסיכויי הערעור – אלה אינם גבוהים. כבר נפסק כי **סיכויי הערעור** מהווים "שיקול חשוב ומהותי בהחלטה בדבר הארכת המועד להגשת ערעור" כאשר "סיכויי הערעור, בהתאם לנסיבות המקרה גופו, יכולים

--- סוף עמוד 5 ---

כשלעצמם להתגבש לכדי טעם מיוחד להארכת מועד" ([עאח 14/07](#) **בריסק לירן** - **המוסד לביטוח לאומי**, [פורסם בנבו]; [עאח 44/06](#) **משה קרסנטי - תדיראן קבוצת הקשר בע"מ**, [פורסם בנבו], ניתן ביום 30.10.06). ו"הנימוק העיקרי שצריך להנחות את בית הדין כאשר הוא שוקל בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, הוא סיכויי הערעור" ([דב"ע נז/9-98](#) **שלום כהן - מדינת ישראל - משרד התקשורת**, [פורסם בנבו], מיום 12.2.97).

14. במקרה שלפנינו, נראה על פני הדברים כי סיכויי הערעור נמוכים, שכן פסק דינו של בית הדין האזורי מושתת בעיקרו על קביעות של עובדה ומהימנות. כלל הוא שבעניינים שכאלה אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב, בהעדר טעם משפטי המצדיק זאת ([עאח 44/06](#) **משה קרסנטי - תדיראן קבוצת הקשר בע"מ**, [פורסם בנבו], ניתן 30.10.06; [עא"ח 34/06](#) **אלו אור בטחון בע"מ - מראוון ראבייה**, [פורסם בנבו], ניתן 9.11.06; [עאח 1011/02](#) **ג'בארין וליד שריידי - עותאמה נארימאן רימאן**, [פורסם בנבו], ניתן 15.9.03). משלא התגבש טעם מיוחד להארכת מועד, ומשנמצא על פני הדברים כי סיכויי הערעור נמוכים בדין נדחתה בקשת המערער להארכת המועד.

15. **סוף דבר** - הערעור נדחה. בתוך 30 יום מהיום ישלם המערער למשיבים שכר טרחת עו"ד בערעור זה בסך 2,000 ש"ח בצירוף מע"מ. לא ישולם הסכום במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

יגאל פליטמן 30/09-54678313

ניתן היום י' סיון, תשס"ט (2 יוני, 2009) בהעדר הצדדים.

השופט יגאל פליטמן	השופט שמואל צור	השופטת רונית רוזנפלד
נציג עובדים מר ראובן בוימל	נציג מעבידים מר יצחק דויטש	

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

--- סוף עמוד 6 ---

עאח (ארצי) 30/09 ד"ר אילן שדה נ' המרכז האקדמי רופין, עמותה
